

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 218

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Măști, 17 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
20.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei.....	2
196.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei.....	2
★		
197.	— Decret pentru numirea în funcția de procuror-șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	3
198.	— Decret pentru numirea în funcția de procuror-șef al Secției parchetelor militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 789 din 3 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 4—6 și pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.....	4—6
	Decizia nr. 855 din 17 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă	6—8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2020
privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11 din 4 februarie 2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 11 februarie 2020, cu următoarele completări:

1. **La articolul 4, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3), (4) și (5), cu următorul cuprins:**

„(3) Pentru situații justificate, cantitățile prevăzute în anexă și suma totală cu care se suplimentează bugetul Ministerului Afacerilor Interne, pentru Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, pot fi majorate la propunerea «Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor contagioase pe teritoriul României» din cadrul Comitetului Național pentru Situații de Urgență.

(4) Pentru finanțarea cantităților sau sumei totale majorate potrivit alin. (3) se pot aloca Ministerului Afacerilor Interne pentru Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin hotărâre a

Guvernului, sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020.

(5) Produsele și cantitățile achiziționate prevăzute în anexă sunt scutite de taxele vamale în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.”

2. **După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 7¹. — Pentru situațiile în care există un risc iminent pentru sănătatea publică se împuternicește secretarul de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sau înlocuitorul legal al acestuia să dispună prin ordin orice măsuri necesare pentru prevenirea și combaterea efectelor, inclusiv stabilirea unor zone de carantină, restricții temporare de circulație, precum și măsuri de evacuare, care sunt obligatorii pentru toate instituțiile publice centrale și locale.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 17 martie 2020.
Nr. 20.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2020
privind stocurile de urgență medicală,
precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2020.
Nr. 196.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru numirea în funcția de procuror-șef
al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului justiției și avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Adriana Denisa Cristodor se numește în funcția de procuror-șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe o perioadă de 3 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2020.
Nr. 197.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru numirea în funcția de procuror-șef
al Secției parchetelor militare din cadrul Parchetului
de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului justiției și avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cătălin-Ranco Pițu se numește în funcția de procuror-șef al Secției parchetelor militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe o perioadă de 3 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2020.
Nr. 198.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 789**

din 3 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 4—6 și pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 6 și pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ioan Bologa în Dosarul nr. 1.051/119/2017 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 341D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită menținerea jurisprudenței Curții și, ca atare, respingerea, ca neîntemeiată, a excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.051/119/2017, **Tribunalul Covasna — Secția civilă sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 6 și pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de către Ioan Bologa, contestată într-un litigiu având ca obiect recalcularea pensiei.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 modifică o lege organică, respectiv Legea nr. 223/2015, încălcându-se, astfel, prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție potrivit cărora regimul general privind protecția socială se reglementează prin lege organică. De asemenea, susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 nu a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, potrivit cărora „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.*”. Dispozițiile art. 30 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost modificate de art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, discriminează categoria pensionarilor care realizează o vechime cumulată de peste 36 de ani față de categoria pensionarilor care realizează o vechime cumulată de până la

36 ani, deoarece doar această din urmă categorie de pensionari beneficiază integral de sporurile prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) și art. 108 din Legea nr. 223/2015. Autorul mai arată că, în forma sa inițială, Legea nr. 223/2015 nu impunea un plafon al pensiei de serviciu și stabilea că sporul pentru pensia suplimentară se calcula prin raportare la cuantumul pensiei, și nu la baza de calcul al acesteia. În final precizează că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, diminuarea pensiei, survenită ca urmare a recalculării acesteia, are ca efect încălcarea dreptului de proprietate.

6. **Tribunalul Covasna — Secția civilă** arată că nu se poate reține existența unei discriminări între pensionarii cu o vechime cumulată mai mare în comparație cu cei cu vechime mai mică (aceștia putând să beneficieze efectiv de sporul pentru vechimea la pensia suplimentară în situația în care cuantumul total al pensiei ar fi sub limita plafonului de 85% stipulat de lege, cum susține autorul excepției). În plus, modalitatea de calcul, de stabilire a cuantumului pensiei de serviciu este aceeași pentru toți beneficiarii, iar plafonarea la limita de 85%, instituită de art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, se aplică tuturor pensionarilor militari.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 652 din 30 octombrie 2018 și nr. 784 din 29 noiembrie 2018, în sensul constituționalității dispozițiilor criticate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 40 pct. 6 și pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Analizând, însă, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acesta critică prevederile art. 40 pct. 4—6 și pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 pct. 4—6 și pct. 20 din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 57/2015, care modifică și completează art. 28 referitor la baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat (art. 40 pct. 4), art. 29 referitor la modalitatea de determinare a cuantumului pensiei de serviciu (art. 40 pct. 5), art. 30 referitor la plafonarea pensiei de serviciu (art. 40 pct. 6) și art. 108 referitor la sporul pentru plata contribuțiilor la Fondul pentru pensia suplimentară și/sau contribuția individuală la buget din Legea nr. 223/2015 (art. 40 pct. 20).

12. Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 73 alin. (3) lit. p) privind materiile reglementate prin lege organică și art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență. De asemenea, se consideră că sunt încălcate art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protejarea proprietății și Protocolul nr. 12 la Convenție privind interzicerea generală a discriminării.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat cu privire la critica potrivit căreia Guvernul nu poate adopta ordonanțe de urgență în domeniul legilor organice. Astfel, Curtea a statuat că dispozițiile art. 115 alin. (5) teza a III-a din Constituție, potrivit cărora „Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1)”, stabilesc, în mod neechivoc, că Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în materii care fac obiectul legilor organice (a se vedea, în acest sens, paragraful 46 al Deciziei nr. 301 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 29 iulie 2019). În concluzie, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 nu a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. p) din Legea fundamentală.

14. Totodată, Curtea a stabilit, în jurisprudența sa, și conformitatea art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 cu art. 115 alin. (4) din Constituție. În Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019, paragraful 34, Curtea a statuat că „în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 modificările aduse Legii nr. 223/2015 au fost justificate de faptul că în cuprinsul acestei legi «există prevederi arbitrare în interpretare care pot determina diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare a pensiilor militare de stat», iar «în condițiile neadoptării măsurilor de modificare și completare a Legii nr. 223/2015, este imposibilă emiterea normelor juridice de rang inferior și există riscul apariției unui nou val de litigii de anvergura celui din anii 2010—2012». Curtea apreciază că situația extraordinară care a impus reglementarea de urgență a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 are în vedere consecințele neconstituționale pe care le atrage o reglementare care este susceptibilă de a genera tratamente diferite pentru persoane aflate în situații identice și față de care apariția unui val semnificativ de litigii este doar un efect secundar. O reglementare neclară, care are ca efect interpretări arbitrare, este contrară nu doar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, dar și principiului constituțional al egalității în drepturi, potrivit căruia persoanele care se află în situații similare trebuie să se bucure de un tratament juridic identic, iar constatarea acestor consecințe, în timpul demersurilor autorităților, prilejuite de imediata intrare în vigoare a unei asemenea reglementări, justifică o intervenție legislativă imediată a Guvernului, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, destinată prevenirii acestor rezultate contrare Legii fundamentale”.

15. Cu referire la pretinsul caracter discriminatoriu al art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care modifică art. 30 din Legea nr. 223/2015, Curtea a reținut în Decizia nr. 301 din 7 mai 2019, precitată, paragrafele 56 și 57,

că, prin instituirea pragului de 85% prevăzut de art. 30 din Legea nr. 223/2015, legiuitorul nu a urmărit să trateze diferențiat cele două categorii de pensionari. Legiuitorul a urmărit, în mod nemijlocit, doar să plafoneze cuantumul maxim al pensiei militare de stat. În acest context, a reiterat jurisprudența referitoare la dispozițiile art. 79 din Legea nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 31 mai 2004, abrogată la data de 1 ianuarie 2011, potrivit căreia „Pensia polițistului stabilită în condițiile prezentei legi nu poate fi mai mare de 100% din baza de calcul folosită la stabilirea pensiei”. Astfel, prin Decizia nr. 450 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iunie 2006, Curtea a statuat că această reglementare nu are caracter discriminatoriu, ci reprezintă o dispoziție de plafonare a cuantumului pensiei, care se înscrie în prerogativele legiuitorului.

16. Curtea a conchis, în Decizia nr. 301 din 7 mai 2019, menționată anterior, că aceste considerente se aplică *mutatis mutandis* și în cazul dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015, care instituie un plafon de 85% din baza de calcul pentru cuantumul pensiei de serviciu (pentru aceeași soluție, a se vedea și deciziile nr. 43 din 22 ianuarie 2019, precitată, paragrafele 41 și 42 sau nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019, paragrafele 65—67).

17. În continuare, Curtea reține că și dispozițiile **art. 40 pct. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 care modifică art. 108 din Legea nr. 223/2015** au mai fost criticate pentru motive de neconstituționalitate (a se vedea deciziile nr. 553 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 3 decembrie 2019, paragraful 16, nr. 322 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 4 octombrie 2019, paragraful 16, și nr. 656 din 30 octombrie 2018, precitată, paragraful 65). În aceste decizii Curtea a făcut trimitere la Decizia nr. 1.234 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 4 decembrie 2009, conform căreia „prevederile art. 25 din Legea nr. 164/2001 instituie un principiu general valabil în sistemul public de pensii, potrivit căruia cuantumul pensiei nu poate depăși venitul în mod obligatoriu asigurat în cadrul asigurărilor sociale de stat. Cu respectarea acestui principiu, fiecare pensionar militar beneficiază de pensie în cuantumul rezultat în raport cu vechimea în activitate și venitul realizat anterior pensionării. Această reglementare este în perfect acord cu principiul consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment. Extinderea incidenței acestui principiu și asupra sporului acordat pentru contribuția la fondul de pensie suplimentară, ca efect al prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 164/2001, nu poate fi privită nici ea ca generând un tratament discriminatoriu, de vreme ce se aplică nediferențiat tuturor persoanelor care au dreptul să beneficieze de acest spor”.

18. Întrucât, până în prezent, nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. În sfârșit, critica autorului referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, generată de faptul că, urmare a recalcularii pensiei, cuantumul acesteia este diminuat, este, la rândul ei, neîntemeiată, având în vedere dispozițiile art. 111 din Legea nr. 223/2015, potrivit cărora „În situația în care se constată diferențe între cuantumul pensiilor stabilit potrivit prevederilor art. 109 sau 110 și cuantumul pensiilor aflate în plată, se păstrează în plată cuantumul avantajos beneficiarului”.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Bologa în Dosarul nr. 1.051/119/2017 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 40 pct. 4—6 și 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Covasna — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 855

din 17 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Star Storage — S.A. din București în Dosarul nr. 1.854/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.236D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, doamna avocat Alina Fetiță, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celeilalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia, precizând că a criticat și prevederile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă alături de cele ale art. 493 alin. (5) din același cod. Susține că textele de lege menționate încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, în măsura în care oferă

posibilitatea completului de filtru să respingă recursul atunci când acesta îndeplinește condițiile de formă, iar motivele invocate și dezvoltate se încadrează printre cele prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă.

4. Reprezentantul Ministerului Public arată, cu titlu prealabil, că sesizarea Curții Constituționale a fost făcută doar cu privire la art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, cererea de sesizare a instanței de control constituțional cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 613 alin. (4) din același cod fiind respinsă ca inadmisibilă. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată Curtea Constituțională, consideră că este neîntemeiată, precizând că, în opinia sa, nu se impune reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, respectiv cele reținute în paragraful 20 din Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia nr. 1.554 din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.854/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Star Storage — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei hotărâri judecătorești, întemeiată pe prevederile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, argumentată prin susținerea că, drept urmare a aplicării procedurii filtrului, instanța nu s-a

pronunțat asupra recursului declarat de revizuenta autoare a excepției și nici nu a analizat motivele de casare invocate.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care permite completului de filtru să respingă recursul atunci când acesta îndeplinește condițiile de formă, iar motivele invocate și dezvoltate se încadrează în prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă. Se susține că procedura de filtru, astfel cum este prevăzută de legiuitor, este o procedură lipsită de oralitate, în care principiile contradictorialității și dreptului la apărare sunt încălcate, invocând în acest sens cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, apreciind că autoarea excepției formulează critici care vizează în special modul de aplicare a legii, iar sub aspectul constituționalității reiterează cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, aducând în acest sens argumente desprinse din jurisprudența Curții Constituționale și din doctrina referitoare la procedura soluționării recursurilor.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, care, la data ridicării excepției, aveau următoarea redactare: *„În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.”*

13. Prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate au fost abrogate prin art. I pct. 56 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018. Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, întrucât acestea își păstrează incidența în soluționarea cererii de revizuire ca

urmare a faptului că, din cauza procedurii filtrării, instanța de recurs nu a analizat motivele de recurs formulate de recurentă.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, din analiza actului de sesizare, rezultă că aceasta a fost ridicată în cursul soluționării cererii de revizuire îndreptate împotriva deciziei prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a respins ca inadmisibil recursul declarat de autoarea excepției împotriva sentinței civile prin care Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a respins acțiunea în anulare prin care se solicitase desființarea unei hotărâri arbitrale. Motivul pentru care Înalta Curte a considerat că recursul este inadmisibil și l-a respins ca atare în cadrul procedurii de filtru l-a reprezentat faptul că, la momentul pronunțării, art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevedea că sunt supuse recursului doar hotărârile prin care curtea de apel admite acțiunea în anulare, excluzându-le implicit pe cele de respingere. Autoarea excepției de neconstituționalitate și-a întemeiat cererea de revizuire introdusă împotriva deciziei pronunțate de completul de filtru pe prevederile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă (când instanța *„nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut”*), argumentată prin susținerea că, drept urmare a aplicării procedurii filtrului, instanța nu s-a pronunțat asupra recursului declarat de aceasta și nici nu a analizat motivele de casare invocate.

16. Față de acest cadru procesual, Curtea reține că revizuirea este o cale extraordinară de atac care, potrivit art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă, poate fi îndreptată împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, cu excepțiile prevăzute la alin. (2), inaplicabile însă în cauză. Or, specificul hotărârii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în ceea ce privește admisibilitatea în principiu a recursurilor, prin intermediul procedurii filtrării acestora, îl constituie tocmai faptul că exclude analiza fondului litigiului, limitându-se strict la analiza legalității hotărârii atacate cu recurs.

17. Acest lucru a fost accentuat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, prin care a constatat că sintagma *„sau că recursul este vădit nefondat”* din cuprinsul prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă este neconstituțională, întrucât obligă completul de filtru să se pronunțe asupra fondului motivelor de casare invocate, ceea ce excedează procedurii admiterii în principiu. Curtea a observat (paragraful 21 din decizia menționată) că respingerea recursului pentru motivul că este vădit nefondat presupune examinarea în fond a acestuia, implicând analizarea unor aspecte care vizează temeinicia solicitării care face obiectul recursului; or, procedura examinării admisibilității recursului trebuie să vizeze doar aspecte pur formale, întrucât decizia pronunțată în cadrul procedurii de filtrare se dă fără citarea părților și fără posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva ei. În același sens, Curtea a subliniat (paragraful 22) că legiuitorul nu poate să plaseze un aspect ce ține de fondul căii de atac într-o etapă procesuală anterioară în care nu se analizează și nu se soluționează fondul cauzei, astfel că includerea soluției de respingere a recursului ca vădit nefondat în etapa admisibilității în principiu a recursului eludează finalitatea și rațiunea acestei etape.

18. Ca urmare a constatării neconstituționalității sintagmei referitoare la caracterul vădit nefondat al recursului, această ipoteză a fost eliminată, prin efectul obligatoriu al Deciziei nr. 839 din 8 decembrie 2015, dintre situațiile care puteau justifica respingerea ca inadmisibilă a cererii de recurs în procedura filtrului.

19. În consecință, ținând cont de prevederile art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă, revizuirea apare ca o cale de atac ce nu poate fi formulată împotriva unei decizii pronunțate de Înalta Curte în procedura filtrului, care, prin ipoteză, nu antamează fondul pricinii. De altfel, aceasta a fost și soluția pronunțată, în virtutea principiului legalității căilor de atac, de instanța supremă în soluționarea acestei cereri.

20. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că nu poate fi primită o excepție de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune care este *ab initio* inadmisibilă, câtă vreme nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția, ipoteză care nu se regăsește în cauza de față. Aceasta, deoarece, indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză (a se vedea Decizia nr. 171 din 8 februarie

2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, și Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, Decizia nr. 433 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 31 august 2016).

21. Prin urmare, Curtea observă că autoarea excepției a formulat o primă cale de atac inadmisibilă în condițiile Codului de procedură civilă, și anume recursul împotriva sentinței prin care s-a respins acțiunea în anulare introdusă împotriva unei hotărâri arbitrale, după care a continuat cu o nouă cale de atac inadmisibilă, revizuirea îndreptată împotriva hotărârii completului de filtru cu privire la admisibilitatea în principiu a recursului.

22. Așadar, față de împrejurarea că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cale de atac inadmisibilă potrivit legii, are și aceasta același caracter, invocarea sa fiind lipsită de finalitate, în condițiile în care prevederile de lege supuse controlului nu sunt chiar cele care constituie temeiul respingerii ca inadmisibile a căii de atac în cursul soluționării căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Star Storage — S.A. din București în Dosarul nr. 1.854/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

